

[Justitsministeren.]

lovligt, saa kan der skrives ind mod det, enten det har det ene eller det andet Ophav; og indeholder det ikke noget, som ikke er lovligt, saa er den, som sender det ud, jo værnnet af Grundlovens Bestemmelse om Ytringsfriheden. Det har været min Tanke, og det er, hvad jeg kan sige om det Spørgsmaal.

Saa var der et Problem i Forbindelse med Forslagets § 12 om Stikkerne. Jeg synes, at saadan som § 12 er blevet ændret ved Behandlingen i det høje Folketing, dækker den alt Stikkeri. Som Forslaget oprindelig lød, gik det ud paa, at den, som ved Angiveri eller paa anden Maade har medvirket til, at nogen er blevet anholdt o. s. v. Nu staar der: den, som ved Angiveri eller paa anden Maade har medvirket til, at nogen er blevet anholdt eller udsat for Anholdelse. Dermed er, saa vidt jeg kan se, ethvert Angiveri, der har til Formaal paa ubehagelig Maade at henlede tyske Myndigheders — jeg ved ikke, om det er Ordet — tyske Instansers eller med Tyskerne samarbejdende Indretningers Opmærksomhed paa danske Borgere, dækket. Naar det siges, at man knytter Straffølgen til Følgen af Handlingen i Strid med, hvad vi ellers gør, saa synes jeg ikke rigtig, jeg kan være enig heri. Der er givet en Beskrivelse af, hvordan Stikkeriet virker, men selve Angivelsen med det Formaal, den Hensigt at bringe nogen under tysk Herredømme, den er efter Paragraffen strafbar. Om Straffen er for lav, altsaa om 4 Aar eller maaske nedsat Straf er for lidt, synes jeg ogsaa er et Spørgsmaal, som det er vanskeligt at tage Stilling til abstrakt. Faktisk foreligger denne Stikkervirksomhed i de mange Tilfælde, som er forekommet, gradueret, saa at der ogsaa vil komme Tilfælde frem, hvor ikke den højeste Straf er paa sin Plads, men hvor en mindre Straf, saadan som Loven i det hele hjemler det, skønnes passende.

Saa vender jeg mig til de Bemærkninger, som blev gjort af det ærede Medlem Hr. Rytter. Jeg kan godt erkende, at det havde været klarere, hvis den Oplysning, som jeg nu har givet om, hvad der forstaaes ved Modstandsbevægelsen, havde været givet i Forvejen. Jeg bekender, at jeg har saamænd ikke tænkt paa det, fordi, ærligt talt, for os, der har beskæftiget os med Lovforslagets Udarbejdelse, var der ingen Uklarhed paa det Punkt, men jeg er glad ved, at jeg nu har faaet givet de Oplysninger, som jeg tror klarer Problemet.

Særdomstole blev ogsaa nævnt. Her maa jeg henholde mig til, hvad jeg sagde

før. Hvis man sammenligner dette Lovforslag om Retsplejeloven med det Udkast, der forelaa fra Begyndelsen, altsaa den 5. Maj, vil man se, at der dog er noget i det, naar jeg siger, at Forslaget har mistet sin Karakter af at angaa Særdomstole. Det Skær af Særdomstole, som bliver tilbage, maa blive tilbage, det følger af Sagernes store Masse og særlige Karakter; men jeg gentager, hvad jeg mener at have sagt, at det ikke er min Tanke paa nogen Maade ved Udvælgelsen af Personer at understrege, at der skulde være Tale om særlige Domstole.

Saa er der spurgt, ogsaa af det ærede Medlem Hr. Rytter, hvorfor vi ikke fik denne Lov den 5. Maj. Ja, det gjorde vi altsaa ikke, og det er der i Retspraksis faktisk ikke sket nogen Ulempe ved. Det, som var mest paakrævet, var i Virkeligheden Retsplejelovforslaget. Der har været ført frem for Dommere i Grundlovsforhør alt, tror jeg, hvad Retterne har kunnet magte, og alle de, som er ført frem, og mange, som endnu føres frem, har kunnet sigtes efter de gældende Straffelove og fængsles efter dem. Jeg ser derfor ikke, at der her er sket nogen stor Ulykke, men jeg skal ikke modsige den Opfattelse, at det havde været rart, om begge Lovene havde foreligget den 5. Maj. Det kunde imidlertid efter mit bedste Skøn endnu den Dag i Dag ikke have ladet sig gøre.

Hvorvidt Sagen har været drøftet med Partierne eller ikke, er et Spørgsmaal, som man vil forstaa, at jeg afholder mig fra at udtale mig om. Jeg har hverken Lod eller Del i, hvad der i saa Henseende er sket, og jeg mener for øvrigt, der er givet Forklaring paa, hvad der er passeret, af det ærede Medlem af Folketinget Hr. Henning Hasle, dels i hans første Tale, dels i nogle supplerende Bemærkninger. At Sagen ikke var drøftet i eller forelagt for Partiet Venstre, har jeg erfaret, men jeg har ogsaa erfaret, at det heller ikke har været forelagt til Drøftelse i noget af de andre Partier, saa for saa vidt har Partierne staaet lige. Men jeg opfatter det heller ikke saadan, at det ærede Medlem Hr. Rytter lagde nogen særlig Vægt paa det Spørgsmaal med Hensyn til Forslagenes Behandling.

Saa spurgte det ærede Medlem Hr. Rytter, hvorfor man dog ved denne Lov vilde kaste et odiøst Skær over Dommerne som Helhed. Den Misfornøjelse, jeg nævnte, gik ikke paa samtlige Dommere. Jeg vil meget beklage, hvis nogen opfatter Forslaget, som det foreligger nu, eller de Udtalelser, som jeg har fremsat, saadan, at